

**ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ**

**ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΘΕΜΑ:**

**Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ
ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΜΑΣΚΑΣ**

ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ : Κ. ΠΕΠΑ ΜΑΡΙΑ

ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ : Κ. ΔΑΛΑΚΟΥΡΑ ΣΤΕΛΛΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2000

Περιεχόμενα

Πρόλογος

Η ιστορία της μάσκας

Ελλάδα

Οι παραδόσεις του Δυτικού Θεάτρου

Η μάσκα στο κινέζικο θέατρο

Το Ιαπωνικό θέατρο

Η ουδέτερη μάσκα

Οι γελοτοποιοί

Υλικά κατασκευής μάσκας

Κατασκευή μάσκας "Η θεά της θάλασσας"

Επίλογος

Βιβλιογραφία

Πρόλογος

Η πανάρχαιη ομηρική λέξη "παίζω", που εκφράζει μία από τις πιο "αρχαϊκές" τάσεις του ανθρώπου - να διασκεδάσει, να ψυχαγωγηθεί - ζευγαρωμένη με μία άλλη παλαιότατη λέξη, υποδηλώνει πόσο το θέατρο είναι ζωή και η ζωή θέατρο. Ο καλλιτέχνης του θεάτρου μιμείται τη ζωή για να τέρψει τους άλλους και μας βοηθάει να την κατανοήσουμε καλύτερα, βρίσκοντας κάποιες ερμηνείες στα φαινόμενά της. "Παίζει" για να εκφράσει κάτι από τον εαυτό του και για να ψυχαγωγήσει τους άλλους. Υποδύεται πολλούς ρόλους αντρών, γυναικών, διαφορετικών χαρακτήρων, άτομα όλων των κοινωνικών τάξεων, εκφράζει συναισθήματα χαράς, λύπης, θυμού, οργής, δείχνει καλοσύνη, κακία, πανουργία, αθωότητα.

Τα χαρακτηριστικά του προσώπου, οι εκφράσεις και οι διαθέσεις του πρέπει να γίνονται ορατές από το κοινό. Αυτό είναι δύσκολο να επιτευχθεί στα μεγάλα, σε διαστάσεις, θέατρα και ήταν ακόμη πιο δύσκολο να επιτευχθεί στα τεράστια, υπαίθρια θέρετρα της αρχαιότητας, χωρίς τη χρήση μάσκας.

Έτσι, η μάσκα χρησιμοποιήθηκε - σε κάποιες περιπτώσεις χρησιμοποιείται και σήμερα - με μεγάλη επιτυχία και στο θέατρο, πέρα από τις θρησκευτικές, λατρευτικές τελετές. Πορεύθηκε μέσα στο χρόνο και μαζί με το θέατρο μεταλλάχθηκε, έπαψε να χρησιμοποιείται και έκανε την επανεμφάνισή της όχι μόνο στο θέατρο, αλλά και στην καθημερινή ζωή του 16ου και 17ου αιώνα, όπου χρησιμοποιούνταν από άτομα ανώτερων κοινωνικών τάξεων, ενώ αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο των καρναβαλιστικών εκδηλώσεων.